

[Ninna Pedersen]

forældrebetalingen. Hvis Børnehjælpsdagen i Svendborg kunne tænke sig at give et dyrt stykke legetøj til en institution, som de i dag ejer, så kan de tilskyndes til det efter de nuværende regler, idet deres gave kommer denne institution til gode. Her skal siges, at man for det meste skænker et beløb, og så lader man selv institutionen købe ind. Men hvis reglerne laves om, så kan man ikke forvente, at en sådan gave gives. Så fordeles beløbet på samtlige institutioner i kommunen, da der står, at særlige indtægter anvendes til nedsettelse af forældrebetalingen. Og da betalingen skal være ens ifølge forslaget, skal der nedsættes over hele linien, og der vil da blive tale om variation i taksterne i kalenderåret. Det vil sige, at man udelukker, at institutionerne kan modtage en gave.

Fremskridtspartiet ser meget hellere, at forældrene selv betaler den fulde udgift ved en institutionsplads, idet der er tale om, at mange forældre har dobbelt indtjening. Vi skal selvfølgelig tilgodese enlige forsørgere, men vi mener, at betalingen bedst reguleres via selvangivelsen med forhøjelse af den skattefri bundgrænse.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil gerne takke for den stort set meget positive modtagelse af denne lille ændring af loven.

Jeg vil gerne over for hr. Hans Hækkerup bekræfte, at kommunerne fortsat kan give tilskud.

Jeg havde svært ved at genkende det lovforslag, jeg har fremsat, da jeg hørte hr. Pilgaard Andersens bemærkninger, og jeg må måske bede hr. Pilgaard Andersen læse § 73 igen, især det sidste punktum i stk. 1, hvor det understreges, at det er kommunernes valg, om man gør det ene eller det andet.

Jeg forstår i og for sig godt fru Birthe Nielsens bemærkninger om enhedstakster på området, og hvis fru Birthe Nielsen ser til sidst i fremsættelsen, så vil hun se, at vi har taget dette spørgsmål op. Min vurdering var blot, at det ikke burde afvente denne klargøring af lovforslaget, fordi der havde været sået så megen politisk tvivl om det, og derfor valgte jeg at fremsætte denne tekniske ændring. Men det er noget, vi vender tilbage med.

Også tak til fru Lone Dybkjær for forståelsen for, at det ikke kun var en mindre ting.

Fru Birgith Mogensen spurgte mig om de socialpædagogiske fripladser. Jeg vil godt her understrege, at med dette lovforslag er der ikke tilsigtet nogen ændringer heri. Det er den praksis, der hidtil har været anvendt. Den eneste forskel er, at det nu direkte er nævnt i lovteksten. Derfor skulle der altså ikke være tale om nogen ændring af hidtidig praksis.

Det bliver nok svært at klare fru Anne Grete Holmsgårds og delvis også fru Birthe Nielsens ønske om at få at vide, hvor meget dette kommer til at betyde for forældrene, fordi det som sagt ikke er et dekret til kommunerne, men en opgave, kommunerne kan tage op på denne måde, altså via enhedstaksterne, eller lade være med at tage op.

Fru Inge Kroghs bemærkninger undrede mig lidt, først og fremmest bemærkningerne om den centrale pladsanvisning. Jeg forstod godt, at fru Inge Krogh var inde på, at den centrale pladsanvisning ville tage hensyn til folks ønsker, og det mener jeg også er rimeligt nok. Men jeg går ud fra, at vi er enige om, at dette ønske ikke skal begrundes i en prismæssig forskel, men i givet fald i, at den pågældende daginstitution har et andet ideologisk udgangspunkt end det, de andre institutioner har.

Hvad angår bemærkningerne omkring myndiggørelse, så vil de tilstedeværende vide, at bl. a. fripladserne har givet anledning til ganske stor politisk diskussion, ikke her i folketingsalen, men i finansudvalget, om et aktstykke. Derfor er det ikke blot et spørgsmål om, at man her giver ministeren mulighed for at gøre, hvad der passer ministeren.

Jeg takker også for bemærkningerne fra fru Lis Starcke.

Hvad angår fru Ninna Pedersens bemærkninger, så havde jeg lidt svært ved at se sammenhængen med det lovforslag, der behandles her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.